

Index in Repetitiones, Allegationes

sunt alienati ex causa urgentis debiti, A. 7. num. 6. Res Ecclesie quae sunt prohibite alienari, possunt alienari pro redemptione captiuorum, ibid. nu. 12. Res emta ex pecunia dotali cum consensu uxoris efficitur dotalis, c. 22. nu. 4. Res feudalis quae prohibetur alienari, potest alienari ad utilitatem domini, A. 7. nu. 13. Res inmobiles morum quae prohibentur alienari, bene possunt alienari ex causa necessaria, vel vtili ipsi minori, ib. n. 6. Res immobilis praescribitur spatioso. annorum inter praesentes, & viginti inter absentes cum titulo & bona fide, c. 28. n. 1. Res patrimonialis, quae semel à patrimonio exiit, non potest extrahi à consanguineis in posterum, c. 21. nu. 17. Res prohibita alienari, bene potest alienari in refectionem vtilem, & necessariam ipsius rei, A. 7. nu. 4. Res prohibita alienari tacite vel expresse, etiam eo casu quo prohibitio impedit dominii translationem, possunt alienari ex causa pia, prout est dotis & similia, ib. nu. 10. Res prohibita alienari, si simul alienentur, & exeat à familia, remanet alienabilis, c. 21. n. 16. Res publica & minor aequiparantur, R. auth. sacram. nu. 149. Resignare non potest quis beneficium ecclesiasticum, quando non habet aliud unde viuere possit, c. 42. nu. 2. Responso in iure debet intelligi iuxta interrogationem, R. auth. sacram. nu. 81. Restitutio in integrum non suspendit executionem si est praesumptio malitiae contra petentem restitutionem, quod causa differenda executionis eam petat, c. 32. nu. 4. Restitutus à Principe statim, etiam antequam ad notitiam eius peruenerit, gaudet beneficio illo restitutionis, A. 3. nu. 1. & seq. Restitutus ad gratiam reuocata, intelligitur restitutus sine alterius praesudicio: unde alteri ante restitutionem impetranti praesertim non debet, c. 11. nu. 1. Restitutus recuperat bona quae non sunt in alium translata, ib. nu. 2. Retentio quae competit uxori constante matrimonio in bonis mariti ipso vergeote ad inopiam pro sua dote non potest fieri de omnibus bonis ipsius, sed debet de multis eligere vnum praedium sortem de melioribus vsq; ad concurrentem estimationem suae dotis, c. 19. nu. 13. Retentio quae competit uxori bonorum mariti, ipso defuncto pro dote procedit, antequam heres inter possessionem honorum alius non possit hereditibus non consentientibus occupare praedia bona, ib. nu. 14. Retentio mortuo marito, competit uxori in domo quam simul inhabitant, & in bonis ibi sitis, ibid. nu. 16. Reuocato consensu pacto, siue renuntiationi per patrem praescripto, pactum etiam iuratum non valet, R. c. quamuis, in princ. n. 3. Reuocato consensu per patrem praescripto renuntiationi iura & facta per filium in fauore fratrum, an eiusmodi filia sit excluda à successione patris reuocantis consensum, ib. n. 5. Reus qui negauit delictum, quod postea probatur aduersus eum, bene admittitur ad probandum fuisse factum ad sui defensionem, & si id probauerit, absoluetur vel saltem extraordinaria aliqua pena plectetur, R. auth. sacramenta, nu. 68. Reus non tenetur edere instrumenta actori ad fundandam intentionem suam cum sex fallentis, c. 46. Rex in dubio non videtur cassare aut differre obligationes iuratas, R. l. nemo, nu. 164. Rex, quod non possit tollere officia publica absque iusta causa, ibid. nu. 177.

Sacerdos qui tantum habet ordinem, non vero iurisdictionem, minime potest virtute bullae cruciatae de consensu cuius partis absolueret ex-

communicatos ad reincidentiam, siue in bulla adhibita clausula, si la parte consistit, siue alia, satisfacta parte, A. 9. n. 1. & seq. & n. 9. Sacerdotii qualitas requisita debet interuenire tempore praesentationis, siue actus, siue promotionis, nec sufficit aptitudo, c. 1. n. 19. Sacerdotium posterius non praesudicat priori, cui aliquid ius erat questum ex suo sacerdotio, etiam si secundus haberet maiorem qualitatem, ib. n. 27. praeterquam si primus non habeat qualitates requisitas, ib. n. 29. Sacramenta puberum, super contractibus, reuocantur non retractandis, custodiri debent, R. auth. sacram. nu. 8. Saluoluductus consensus ne quis capiat ob debita non extenditur ad debita iurata, & hoc specificatur in Archiepiscopatu Tolentini, R. l. nemo, nu. 163. Sang meus in dubio quilibet praesumitur, nisi contrarium probetur, c. 14. nu. 2. Schedules tunc demum habet paratam executionem quando recognita est ab eodem qui eam subscripsit vel subscribere mandauit, non vero ab eo qui neque subscripsit, neque subscribere mandauit, c. 23. nu. 3. Scholaris mutuans vel vendens citra voluntatem patris vel coratoris, an ab eo id recipere possit, R. auth. sacram. n. 71. Scientia sola sufficit pro validitate privilegii, vel donationis, A. 3. nu. 11. non vero quoad ipsius irrevocabilitatem, quia ad id acceptatio quoque requiritur, R. c. quamuis pactum, in princ. nu. 19. Scriptura non fama ad obligandum, sed ad alium effectum, in qua refertur alia dispositio, id est, in qua continetur, obligatio non est sufficiens ad petendum debitum, sed produci debet altera dispositio, c. 23. n. 8. Secundus creditor habes scripturam publicam praesertur priori habenti privatam, praeterquam si scriptura privata habeat subscriptionem debitoris, & aliorum trium testium, A. 4. nu. 2. Sententia vnius Doctoris pro sustinendo testamento, an sit tenenda contra communem, R. l. vnic. C. quando non pet. par. n. 21. Senior in dubio in beneficiis conferendis praesertur debet, c. 2. nu. 30. Sententia super causa filiationis, & sic super consanguinitate habita cum legitimo contradicere, nocet & prodest etiam omnibus non citatis, c. 1. nu. 3. Sententia inter alios lata quibus casibus nocet vel prodest, in eisdem nocent, vel profunt probationes, & alia acta causae, & e contra, c. 1. nu. 4. Sententia inter alios lata non nocet tertio quando victo aliqua culpa imputari potest in non appellando ab ea, vel appellationem interpositam non prosequendo, c. 4. n. 11. Sententia iudicis non requiritur ad hoc, ut res incidat in commissum, sed sufficit declaratio domini, c. 11. nu. 21. Sententia lata contra eum cui ius principaliter competeat in negotio, nocet & plene praesudicat aliis, etiam ignorantibus, ius dependens à primo contra quem fuit lata praetendentibus, c. 19. nu. 18. Sententia lata contra eum principale transacta in rem indicatam exequi debet contra ipsius fideiussorem de iudicato soluendo sine nouo processu, quod si aliquas exceptiones habeat fideiussor, in eadem executione examinabuntur, c. 29. n. 1. Sententia inter locutoria quotiescunq; habet vim diffinitiuam idem iudicatur de ea, quod de diffinitiuam, c. 36. nu. 31. Sequelstrati non debent bona incarcerationis, A. 12. nu. 7. Seuanda est institutio, & ordinario Ecclesiae seu fabricae precipiens ne administratores teneantur reddere rationem Episcopo, R. l. nemo, nu. 433. Serui responsio credendum est, quando aliter veritas sciri non potest, A. 1. nu. 9. Seruus usufructus non solum est qualis, sed quantus, quod non sunt ceterae seruitutes,

R. l. Nemo potest, nu. 1. 28. Similitudo vt sit bona, satis est, quod in casu de quo agitur conueniat, licet in alio deficiat, A. 3. nu. 18. Simulatio ex contractu, nec pretium venditionis, nec aliud quicquam exigetur, R. l. nemo potest, nu. 374. Simulatio contractus non potest allegari si partes postquam contractum simulauerunt iurauerunt promittentes se non contrauenturos, R. l. nemo, nu. 186. praeterquam si à tertio de simulatione opponatur, ib. n. 387. Simulatio exceptio renuntianti non potest, ibid. nu. 377. ex post facto tamen per pactum tenet potest, ibid. nu. 380. Simulationis exceptio, nec expresse tolli potest per statutum, ib. nu. 376. Simulationis exceptio, an admittatur aduersus instrumentum publicum stante statuto quod nullae aliae admittantur, nisi falsitates, remissionis & solutionis, ib. nu. 375. Simulatio contractus, & in fraudem gesti diffidentia, ib. nu. 373. Simulatus contractus, non dicitur contra, & us, ibid. nu. 372. Socius vel alius ex his qui in id, quod facere possunt conuenerunt, si solidum soluere promittant videtur illi privilegio renuntiare, ibid. nu. 320. Solemnitas omnis substantialis est iuris publici, ibid. nu. 20. Solemnitas aliqua ex requisitis in materia de vtre inspiciendo, si omittatur non corrumpit actus, ib. nu. 11. & qua ratione aduertit induendum, nu. 116. Solemnitas requisita tempore actus, si non interueniat actus vitatur ipso iure quali deficiente substantialis, ib. nu. 133. Solicitator in causa non potest in ea ferre testimonium, c. 39. nu. 5. Solis personis aduentibus accrescunt portiones repudiantur, R. l. vnic. C. quando non pet. par. n. 1. Solutus solidum, non poterit petere à creditore, quod sibi cedantur actiones, quoties occasione non facta, non potest repetere partem à credito, vt puta, quia sint obligati ex causa lucra, nu. 2. & n. 13. Solutus creditor non succedit in pignore, vel hypotheca, praeterquam si sibi iura cedantur per creditorem, A. 4. nu. 7. Specialis hypotheca constituta super re vendita tempore venditionis praesertur generali hypothecae prioris, A. 5. nu. 1. Spoliatio facta à iudice, & bonis proprio domino traditis, non sit reuocatio, sed si à privato fiat reuocatio, c. 6. nu. 10. Spoliatus ante omnia debet restitui, c. 16. nu. 2. fallit ratioe notorii defectus in proprietate, ibid. num. 3. & quando admitti debeat haec exceptio, ib. n. 6. Stante aliquo de generatione & linea illius ad quem pertinet maioratus, ipse debet praesertur aliis alterius linea postea vocatis, & priusquam fiat in successione locus secundogenito, & ipsius linea debet in totum extinguere prima linea, c. 13. nu. 11. Stante statuto, quod à sententia lata vigore instrumenti confessio nati non possit appellari, intelligitur quoad ipsos litigantes, non vero quoad tertium volentem appellare pro suo interesse, & l. Reg. declaratur, R. l. nemo, nu. 390. Stante statuto, quod filia dotata non succedat ab intestato si ipsa praesertur sibi in testamento vel exheredata, non poterit illud rumpere, R. §. sui, nu. 142. & in l. pater filium, nu. 22. Statuta vel iura inducentia praescriptionem cum mala fide non valent, R. l. nemo potest, nu. 481. Statuta sunt stricti iuris, & non sunt extendenda in praesudicium filiorum, sed imo interpretanda, vt quae minimum laedant ius commune, R. c. quamuis, verb. à filia, n. 14. Statuta quae solum commodum afferunt, ligant à tempore concessionis, A. 3. n. 21.

& Consilia Dn. Ioan. Gutierrez.

Statuta disponentia de non admittendis in collegium Doctorum nisi sint ciues originarii vel alias qualitates habentes, sunt benigna, & non rigide interpretanda, ex qua nullius interesse versatur, c. 7. n. 9. Statuto stante, quod pro testamento sufficiant quinque testes, non ea hoc sufficientes tres testes codicillis, R. d. leg. nemo n. 175. Statuto si caueatur, quod appellans vel petens restitutionem debeat cauere cum fideiussione de restituendis expensis & quod aliter processus factus non valeat, intelligitur, si fideiussio petatur à parte alius secus, ibid. n. 43. & precedenti. Statuto vt inducere possit, vt priuatus testetur cum minori testium n. quam leg. communi requisitus sit, R. l. nemo potest, n. 266. Statutum disponens, quod debitum praescribatur decennio, an valeat, & leges Regiae declarantur, ibid. n. 480. Statutum emanans per viam praescripti fauore personae, cui sit praescriptum, censetur potius habere vim consilii quam praescripti, & hoc casu transgressio praescripti non obligat ad poenam, R. auth. sacram. n. 36. Statutum si excludat feminas propter masculos, an femina propter masculum repellatur, c. 13. n. 15. Stat. si excludat filiam propter agnatos primi gradus, computando gradus de iure canonico, non excludatur filia propter agnatos primi gradus ipsi defuncto, vt hic, ib. n. 17. Statutum sine praescriptum exclusiuum feminarum propter masculos est correctorium iuris, & acculatiuum naturae, & sic est strictissime intelligendum, ibid. n. 18. Statutum vel concessio feudi si excludat à successione feminas existantibus masculis eis deficientibus, l. cedit femina primogenita, cum deest masculus ex eo, qui postremo succedit alijs, ibid. n. 19. Statutum, si excludat matrem, existente patruo non habet locum in patruo magno, ib. n. 27. Stipulatio alteri per alterum facta non valet, poena tamē adijci potest, R. l. nemo, n. 152. Stipulatio alteri facta valet eo casu, quo stipulantis interesse cepit promissionem seruari, ibid. n. 254. Stipulatio alteri per alterum facta valet iure canonico & Regio, ibid. nu. 155. & auth. sacram. n. 33. & 35. Stipulationi alteri per alterum factae lex non restituit, nec etiam assistit, R. l. nemo potest, n. 173. Substantia alienius actus ea dicuntur esse, quae in continenti actui adesse debent, R. l. nemo potest, n. 233. Substitutio pupillaris non expirat per constitutionem in dignitate, R. §. sui, n. 30. Substitutio vulgaris praesertur iuri accrescendi, R. l. vnic. n. 42. & procedit etiam in tacita substitutione, ib. n. 43. & de iure Regio, ib. n. 44. & an id procedat quoties quod per ius accrescendi venit, est persona valde dilecta testatoris vel coheredis, de cuius portione agitur, ibid. n. 45. Substitutio etiam inutilis impedit ius accrescendi, ibid. n. 46. Substitutio vulgaris non praesertur iuri accrescendi, quando id voluit testator expresse vel tacite, ibid. n. 48. Substitutio non transfertur ad heredes, ius vero accrescendi sic, ibid. n. 49. Substitutio pupillaris tacita excludit matrem, quando substitutus est frater pupilli, vel alius coniunctus, quando substituta est pia causa ad exonerandum conscientiam testantis, R. cap. quamuis, verif. nullum ad bona, n. 7. & 8. Substitutus vulgaris expressus excludit coniunctum, etiam filium testatoris, R. l. vnic. quando non pet. par. n. 47. Successiones maxime ex testamento omni respectu, esse de iure ciuili, prima opinio, R. l. nemo, n. 62. Successor maioratus, an in iudicio postulare possit in vita possessoris ipsius, vt declare-

tur post mortem possessoris maioratum ad se pertinere, c. 13. n. 1. Successorio edicto est locus in bonorum possessione contra tabulas, R. l. pater filium, n. 40. Successorio edicto est locus in iure agendi ad supplementum, ibid. n. 41. Successorium edictum, an habeat locum in iure dicendi nullum, ibid. n. 41. Successori edicto, an habeat locum in querela inofficiosa, R. l. pater filium, n. 24. & seq. Successorium edictum quando locum habeat, ib. n. 35. Suias licet non possit produci sine patria potestate, producta tamen cum patria potestate bene valet & tenet, deficiente etiam patria potestate, R. §. sui, n. 21. Suias quo iure sit inuenta, ibid. n. 40. Suias semiplena est potens ad confirmandam substitutionem pupillarem, & quando hoc procedat, ibid. n. 42. & 43. Suias plena quae sit, ibid. n. 44. Suias plenissima quae sit, ibid. n. 45. Suias, an tollatur per dationem substituti vulgaris, ibid. n. 49. & 51. Suias non tollitur per dationem substituti vulgaris respectu legitima, & vide alias plures limitationes, remissioe, ibid. n. 55. Suias, quod tollatur per dationem substituti vulgaris quoad omnes effectus iuratis, & sic quoad transmissionem, ibid. n. 55. Suias, an tollatur per dationem coheredis extranei, ibid. nu. 59. & quoad ea quae sunt extra testamentum non tollitur. Suias triplex esse, semiplenam, plenam & plenissimam, & quae sit semiplena, ibid. n. 41. Suias habet filius succedens tanquam agnatus vel cognatus, ibid. n. 86. Suias ius, ita inhoret offibus, vt ab eis separari possit, R. l. nemo, n. 192. Suias nomine licitum esse nobis vti, R. §. sui, n. 1. Suias Angeli de Perus. communis diffinitio, ibid. n. 3. Suias diffinitionis vnum quodque verbum declaratur, ibid. n. 4. Suias aliae plures diffinitiones, remissioe, ibid. n. 39. Sui & necessarii heredes qui dicantur, ibid. n. 47. Sui heredes sunt etiam ignorantes, & quasi domini dicuntur in vita patris, ibid. n. 61. Sui an vsucapere pro herede, ibid. nu. 78. & seqq. praecipue n. 81. Sui in iure triplex caput habet ad succedendum, vnde liberi, vnde agnati, vnde cognati, ibid. n. 80. Summus Pontifex potest concedere aliquibus personis privilegium de decimis non soluendis, c. 5. n. 8. Superior aliquem instituens iure deuoluto ob negligentiam patroni, debet idoneum instituere secundum voluntatem testatoris, eam seruando, non vero dispensando, c. 1. n. 31. & c. 2. n. 15. Suus filius, an possit repudiare hereditatem patris retenta sibi legitima, R. §. sui, n. 69. Suus heres gabellae solueret non tenetur exhereditate patris sibi, delata, stante lege vel statuto, quod de qualibet hereditate quae alicui obuenerit soluat gabella, ibid. n. 87. Suus si nolit succedere ex primo capite vnde liberi, sed ex secundo vel tertio, tanquam agnatus vel cognatus, an possit vsucapere pro herede, R. §. sui, n. 79. 80. 86.

Tabellio non incurrit poenam legum Regiarum prohibentium, apponi iuramentum in scripturis coram se celebratis ex sola receptione iuramenti, sed ex signo à se facto super illo iuramento, R. auth. sacram. n. 161. Tabellio priuatus si officiat instrumenta tanquam tabellio, non ponitur poena mortis, quia habuit primordiu veritatis, c. 38. n. 19.

Tacens non videtur consentire, quando etiam si contradiceret, actum non possit impedire, c. 17. n. 8. Tacita conditio, ita impedit ortum obligationis, sicut expr. ff. R. l. nemo, n. 504. Tacita conditio quae inest exsolutioni tantum non impedit ortum, & naturam obligationis, ibid. n. 505. Taciturnitas in re valde praesudiciali tacenti, non nocet ipsi, c. 35. n. 45. Tanta est vis & obligatio in termino referente, quanta est in eo, ad quae sit relatio, c. 8. n. 38. Tempus non computatur inter modos tollendae obligationis, R. l. nemo, n. 190. Tempus non est minus tollendae, nec inducendae obligationis, ibid. n. 189. Tempus non est caussa, ex qua oriri vel tolli obligatio possit, sed est comes, quia res humanae tempore non efficiuntur, sed temporis concomitantia, ibid. n. 194. Tempus non ponitur inter causas, sed inter media extremorum, ibid. n. 195. Tempus non est caussa effectiua, sed occasio, ibid. n. 196. Tempus non ponitur inter causas, sed inter mensuras, ibid. n. 197. Tempus est de substantia praescriptionis, R. l. nemo potest, n. 201. Tempus non tollit obligationem aut inducit, sed probat esse inductam vel sublata, ib. n. 198. Tempus tantum si allegetur ad praescriptionem debiti & non allegetur solutio debiti, condemnandus est debitor allegans tempus tantum, vt soluat, R. l. nemo, n. 201. Tempus possessionis antecessoris, prodest successoribus, c. 28. n. 2. Tenor instrumentum est attendendus, c. 12. n. 9. Terminus vllus non datur habenti duo beneficia contra iuris prohibitionem ad optatum vel eligendum, c. 10. n. 5. Terra illa dicitur inculta, & non rupta quam memoria hominum non existat fuisse ruptam, c. 21. n. 12. Termini super praesupponuntur habiles, & eo modo quo testator poterat disponere, c. 18. n. 8. Tertius possessor praedij, supra quo est constitutus census, potest conueniri absque nulla exclusione, c. 49. n. 10. Tertius possessor praescribit ius pignoris aduersus creditorem cum titulo, & bona fide decem annis inter praesentes & viginti inter absentes, c. 49. n. 1. Tertius possessor aduersus creditorem praescribit viam executiuam & ordinariam, c. 47. n. 5. Tertius possessor vnius ex pluribus fundis censui oppositis, an in solidum conueniri possit, c. 46. n. 3. & 4. Tertius non prohibetur pro suo interesse appellare, quando causa communiter appellacione remota, R. l. nemo, n. 389. Tertius oppositor comparens pro suo interesse aduersus executionem audiendus est ordinarie, & contra eum non proceditur executiue, ibid. n. 391. Tertius possessor rei, qui bonam fidem habet, bene praescribit, licet à principio fuerit pactum cum primo possessore, quod praescribat, ibid. n. 478. Testamenta vt fortiantur effectum publice interest, ibid. n. 304. Testamentarius de iure non potest habere fidem de pretio, A. 1. n. 24. nisi testator velit contrarium, ibid. n. 15. Testamentarius vnus ex pluribus in solidum constitutus, potest ipse solus, qui acceptauit omnia sibi commissa facere, ibid. n. 21. Testam. minus solemnum an oriatur naturalis obligatio, R. l. nemo, n. 78. & 80. & 457. Testamentorum pluralitas, neque fictorum nunquam in iure praesumitur, ibid. n. 251. Testamentum in scriptis publicari debet, ibid. n. 271. Testamentum, in quo iuris solemnia deficient, pro non facto habetur, ibid. n. 77. Testamentum in casu l. filio preterito, ff. de in-

Index in Repetitiones, Allegationes

Vbiunque non conueniunt verba legis, vel testatoris, nec ipsius dispositio locum habet, C. 1. num. 8.
Vbiunque tractatur de damno vitando omne verbum etiam quod inducit liberam voluntatem debet reduci ad arbitrium boni viri, A. 1. nu. 22.
Velleianu cessat, muliere bis pro vna cadeg; persona intercedere, R. auth. sacra. n. 29.
Vendens portionem suam, non videtur vendere id, quod ad se postea peruenit ex pupillari substitutione, R. l. vnic. num. 58. C. quando non per part.
Vendens hereditatem non cessatur vendidisse nisi ea quae habebat tempore contractus, ib. n. 61.
Vendentibus marito & vxore simul cum iuramento rem dotale inestimatam, etiam si ambo constentur recepisse pretium, nihilominus mulier postea soluto matrimonio poterit petere a marito, vel eius hered. totu pretiu, quia ad eum presumitur peruenisse, vt experientia docet, c. 22. n. 15.
Vendita duob. aliqua re praefertur in ea ille, cui prius tradita est, R. d. l. Nemo, n. 40. vbi nu. 41. limitatur quando pro prima venditione adest pactum de non alienando cum hypotheca speciali ipsius rei.
Vendi cum debent bona defuncti vel minoris ad soluenda debita, a quibus incipiendum sit, & forma seruanda, & quod creditores inuent cum effectu, c. 18. n. 61. 64. 65.
Venditio executoris testamentarij quando retractari possit, & quando non, a. n. 3.
Venditio executoris non bona fide facta, an sit retractanda, ib. n. 5.
Venditio bonorum alienorum domino consentiente bene valet & tenet, C. 17. n. 37.
Venientes ab intestato, notandum restituere hereditate heredi scripto, & soluere legata relicta in minus soluti voluntate saltem in foro conscientiae, R. l. nemo, nu. 460.
Venientes ab intestato, illi censentur habere tacitam defuncti voluntatem, qui sunt in proximior gradu: secus qui sunt in vltiori, R. d. l. vnic. nu. 9.
Verba legis vel testatoris, vbi non conueniunt, nec ipsa dispositio locum habet, c. 1. n. 8.
Verba testamenti sunt subtiliter consideranda, c. 1. nu. 9.
Verba generalia sequentia debent intelligi cum eadem qualitate & puritate praecedentium, c. 4. n. 5.
Verba alijs bonis quibuscunque priuilegij Pauli Tertij, religiosi Societatis Iesu concessi, ne soluant decimas, & c. 5. nu. 3.
Verba generalia simplicia habent vim specialis concessionis, etiam in casibus vbi nominatio specifica requiritur, ib. nu. 4.
Verba illa concessionis priuilegij a quibusuis decimis, etiam Papalibus, generalia & vniuersalia sunt, & c. ib. nu. 9.
Verba priuilegij, quando generalia sunt, proprie, vt sonant sunt intelligenda, ib. n. 10.
Verba quando sunt generalia omnia interpretatio restrictiua dicitur contra proprietatem verborum, ib. nu. 1.
Verba vbi sunt perspicua debent intelligi secundum propria significatione, & c. ib. n. 12.
Verba illa priuilegij, eximimus & liberamus, sepe inducunt executione ab ordinatione quauis eius nulla merito fiat, ib. n. 3.
Verba illa, Praedialibus, & personalibus, & illas res & bona, quaeque appolita in concessionis r. j. demonstrat priuilegij non tantu esse personale, sed etia reale, eodemque quibus bonis Societatis Iesu, ib. n. 14.
Verba debent intelligi secundum subiectam materiam & naturam contractus, c. 11. n. 26.
Verba contractus debent in dubio intelligi secundum naturam feudalem, & c. ib. nu. 40.
Verba haec, La susodicha, vel como dicho es, sunt relativa praecedentium cum omnibus suis qualitatibus, ib. n. 45.
Verba legis vbi deficiunt, deficit & ipsius legis dispositio, c. 12. n. 2. quod procedit etiam

vnum verbum minimum deficit, ib. n. 3.
Verba legis respicienda sunt, nec vltra ipsius dispositionem trahenda, ib. n. 4.
Verba haec circumuentus & circumuenta, aliquando significant lesionem re ipsa absque dolo, c. 22. n. 29.
Verba enuntiativa inter eadem personas inducunt probationem, c. 13. n. 9.
Verba narrativa facientia mentionem de mandato non probant mandatum, etiam si notarius referat se ad proprium eius instrumentum, dicens, vt apparet in tali instrumento a me rogato confecto, nisi illud producat, ib. n. 10.
Verba enuntiativa per modum causae adiecta ab eo qui habet potestatem disponendi, inducunt dispositionem, c. 23. n. 2.
Verba enuntiativa in contractibus, inter eadem personas regulariter probant, ib. n. 3. & 4.
Verba enuntiativa in contractibus, non inducunt obligationem, ib. n. 3.
Verba enuntiativa recte probant quando confessio contractu est geminata ib. n. 4.
Verba enuntiativa in vltima voluntate principaliter propter se emissa, dispositione inducunt, nisi ab herede probetur per errorem emissa fuisse, & tunc agitur vt iure testamenti, non vero primae scripturae, ib. n. 6.
Verba instrumenti receptionis pretij, an reddantur falsa, si testes dicant nullum fuisse pretium numeratum in sui praesentia, cap. 17. n. 1. & 3.
Verba haec, Nullo modo, videntur adimere inferioribus a Principe facultatem contrarium disponendi, R. d. l. nemo, n. 267.
Verba quaedam, quae in titulo Regijs tabellionatum apponuntur, declarantur, R. auth. sacra. n. 150.
Verba haec, facias ad voluntatem tuam, referuntur ad absolutam voluntatem, non vero ad arbitrium boni viri, A. 1. n. 19.
Verbi huius, voluerit, virtus est, vt possit quis facere voluntatem suam, et in quibus, n. 18.
Verbis notarij de his quae tempore instrumenti geri non poterunt, non credendum, ib. d. n. 20.
Verbum, indulgemus, stricte debet interpretari, ib. d. n. 16.
Verbum dabitur alicuius dispositionis declarari debet per verbum eorum eiusdem dispositionis, c. 30. n. 2.
Verbum potest, iunctum cum negatione, inducit necessitatem, & priuatiuam potentiam, R. l. nemo, nu. 145.
Verbum potest iunctum cum negatione, quando ponitur ab eo qui non habet potestatem rei, de qua agitur, prohibenda, nihil operatur, ib. n. 156.
Verbum Sum, es, sui, denotat veritatem, R. 5. sui, num. 15.
Verbum positum in lege, aliquando impropiatur: imo idem verbum proprie, & improprie intelligitur, R. l. pater filium, n. 4. & 5.
Verbum voluerit, simpliciter, & de se prolatum, denotat liberam & absolutam voluntatem, A. 1. n. 17.
Verificatio instrumenti, antequam mandetur executioni, quomodo debeat fieri, c. 3. n. 12.
Verisimilitudo in probationibus attendenda est, A. 6. n. 3.
Veritas conuicti an excuset iniuriantem, in casu l. fin. C. de reuocand. don. c. 14. n. 21. & quid in alijs delictis, ib.
Viles personae & infimae nequeunt nominari, eligi, vel aspirare ad officium publicum honoris, quia eo fungi prohibentur, c. 31. n. 6.
Vincens in querela inofficiosi, non eo ipso efficitur heres taliter, quod abstinere non possit, R. l. pater filium, n. 19.
Vinculari quomodo possit legitima filij, R. c. quamuis, in princip. n. 39.
Virginitas vel castitas corrupta, restitui non potest, c. 22. n. 11.
Virtus executionis debet inesse a princ. c. 30. n. 13.
Virtuosus potest esse tutor priuilegi, c. 52. n. 22.
Vocare aliquem comutu an sit atrox iniuria,

attento iure communi & Regio, c. 14. n. 10.
Vocare aliquem Bubofo non est iniuria atrox, ib. n. 13.
Vocatis ad successione maioratus defectibus, masculis, & in coru defectu foeminis, & c. quilibet eorum habet propriam vocationem & substitutionem: & primo vocatus debet praferri postea vocatus, c. 13. n. 9.
Voluntas testatoris facit formam & conditionem, R. l. nemo, n. 3.
Voluntas testatoris iubentis actionem certo tempore finiri, licet ipso iure non teneat, ope tamen exceptionis valet, ib. n. 455.
Voluntas testatoris prohibentis solemnitate testium requisitorum interuenire, licet ipso iure non valeat, & c. ib. n. 456.
Voluntas contrahentis, prohibentis alienationem, & mens est id facere, vt ib. magis caueatur, A. 7. n. 14.
Voluntas testatoris mandatum dicitur, c. 1. n. 29.
Voluntas testatoris quando certa est, seruari debet omnino, ib. n. 38.
Voluntas testatoris facit formam & conditionem, c. 4. n. 16. & c. 26. n. 3.
Voluntas coniectura testatoris debet sumi ex aliquibus in testamento expressis, & c. 18. n. 38.
Voluntas testatoris primum locum obtinet, & est seruanda, c. 26. n. 2.
Voluntates defunctorum primum est exequi, & si ad causas pias non spectent, R. l. nemo potest, n. 38.
Vna pars testamenti declaratur per aliam, C. 4. n. 4.
Vnio capellae fieri non potest etiam cum consensu patroni per episcopum, nisi causa sufficiens sit, c. 1. n. 20.
Vniri non debet beneficium alteri lite pendente super eo, ib. n. 25.
Vnumquodque verbum etiam minimum non debet esse sine virtute aliquid operandi, A. 1. n. 16.
Vnus ex pluribus testamentariis in solidum constitutus potest solus qui acceptauit omnia sibi commissa facere, ib. n. 21.
Vnus ex pluribus reis debendi ex causa lucrativa soluens debitum, cautela, vt possit a correis partes suas repetere, A. 1. n. 14.
Vt capio & praescriptio est inducta propter bonum publicum, & c. R. d. l. nemo, n. 469.
Vt fructu legato homini inopi qui satisfacere non possit, quid faciendum, ib. d. n. 158. & duobus seqq.
Vt usufructarius licet non praestiterit cautionem de vtendo & fruendo salua rerum substantia tenetur ad damnum rei vendicatione, ib. n. 281.
Vt usufructarius si male vtatur re, in qua habet usufructum potest, & c. ib. n. 284.
Vt usufructarius tenetur facere inuentarium, ib. n. 414.
Vt usufructus ad diem constitui potest, ib. numero 219.
Vt usufructus patri non queritur in bonis, quae filiisfam. dantur vel relinquuntur, & c. R. d. c. quamuis vers. nullum ad bona, n. 18.
Vt variata exceptio an suspendat executionem sententiae arbitrae, R. l. Nemo potest, n. 441.
Vt varius contractus licet iuramento confirmetur, & c. R. d. l. nemo, n. 391.
Vtilitas maxima est, quod paupertas & pompa alicuius non detegatur, ib. n. 408.
Vulgo quaesitus sequitur originem materiam, c. 7. numero 5.
Vxor per matrimonium efficitur de foro & origine viri, & definit esse propriae originis, ib. numero 8.
Vxor quod viro vergente ad inopiam ipso mortuo possit retinere bona mariti pro dote, quomodo procedat, c. 3. n. 13. & 14.